

Nedeľa 5. 2. 2017 10:00, Krefeld, Nemecko

„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa Svojho mnohého milosrdenstva znova splodil cieľom živej nádeje vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych, cieľom dedičstva, neporušiteľného, nepoškrvneného a neuvädnuteľného, ochráneného v nebesiach pre vás, ktorí ste mocou Božou strážení vierou cieľom spasenia, ktoré je hotové, aby bolo zjavené v poslednom čase, v čom to plesáte, málo teraz, ak je kedy potrebné, rmútiac sa v rozličných pokúšeniach, aby dokázanie sa vašej viery, o mnoho cennejšie nad zlato, ktoré hynie, ale sa ohňom skúša, bolo vám nájsené na chválu, na česť a na slávu pri zjavení Ježiša Krista, ktorého, keď ho aj neznáte podľa tela, milujete, a v ktorého, keď ho aj teraz nezriete, jednako veríte a tak plesáte radosťou nevysloviteľnou a oslávenou odnášajúc si cieľ a koniec svojej viery, spasenie duší...“ [1Pt 1:3-9]

Aj dnes zdravíme všetkých, ktorí prišli, aj tých, ktorí prísť nemohli a sú pripojení cez internet vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Obzvlášť zdravíme všetkých, ktorí prišli zo zámoria, či už z Kanady, USA alebo Afriky, jednoducho odkiaľkoľvek. Nech Boh Pán požehná dnešný deň tak, aby vzišlo ovocie pre večnosť. My sme Božie Slovo nielen počuli, ale tiež vo viere prijali a v poslušnosti sme Pána nasledovali. Aj dnes máme ďalšie pozdravy.

[pozdravy]

Sme skutočne vŕcne spojení so všetkými, ktorí sú spojení s Bohom a prijímajú Božie Slovo v tomto čase.

Dnes máme v našom strede aj bratov z Holandska. Okrem iných aj brata, ktorý preložil brožúru *Biblia – najčítanejšia kniha na svete* do holandského jazyka. Dnes je tu celá skupina z Holandska. Tešíme sa, že aj v krajine, v ktorej všetko nabralo prevrátený smer, Boh z milosti učinil nový začiatok. Brat Mashy, ktorého brat býva v Indii a jeho otec bol jedným z mojich prvých priateľov z Indie, vydal niekoľkými slovami svedectvo o tom, že aj v Indii nastáva náprava orientácie preč od všetkých výkladov a späť k Božiemu Slovu. Všade sú si bratia vedomí, že iba Božie Slovo zostáva na veky a žiadny výklad neobstojí.

Aj dnes by som chcel srdečne ďakovať všetkým prekladateľom. Obzvlášť všetkým, ktorí merajú ďalekú cestu. Či už ležia alebo idú autom – oni prichádzajú, aby prekladali Slovo, a ja so všetkými súcitím. Aj s vami v českom, slovenskom, poľskom, ruskom jazyku. Sme vďační, že aj nemecké chóry môžete spievať spolu s nami. Kladiem na tomto mieste dôraz na to, aby sme spievali také piesne a chóry, ktoré sú známe všetkým veriacim na celej zemi. Ak nemôžu spolu s nami spievať slová v našom jazyku, môžu ich spievať vo svojom vlastnom jazyku. Dôležitá je pri tom melódia. Ide mi skutočne o to, aby všetci vo všetkých národoch a jazykoch prišli k jednote viery a poznania, aby bolo telo Pánovo spojené dohromady a Boh prišiel ku Svojmu právu.

Všetci, ktorí majú otvorené oči, môžu vidieť, že sme dorazili na koniec času milosti. Biblické proroctvá sa naplňujú pred našimi očami a to obzvlášť v Izraeli. Stále znovu však opakujeme: komu je Boh milostivý, tomu je milostivý a nad kým sa zľutuje, nad tým sa zľutuje [2M 33:19, Rm 9:15].

Povedzme vo všetkej láske – ak Boh nedaruje zjavenie, tak ľudia podávajú vlastný výklad. Pred koncom roka som dostal veľmi známy časopis vydávaný vo Švajčiarsku „*Priatelja Izraela*“. Nieкто v ňom napísal článok o tom, že „*Antikrist bude žid a sedem rokov bude kraľovať v Jeruzaleme*“. Ak počujeme takéto rúhanie sa Bohu, tak čo myslíte, čo sa vo mne potom odohráva? „*Priatelja Izraela*“, a potom napíšu „*Antikrist bude žid a bude sedem rokov panovať v Jeruzaleme*“. Bratia a sestry, buďte vďační za zjavené sväté Božie Slovo! Nechcem zachádzať do podrobností, ale chcem len jednoducho ešte raz zopakovať: Komu je Boh milostivý, tomu je milostivý na celej ceste od počiatku až do konca.

Ešte jedna vec: Z fotografie ohnivého stĺpu bol vytvorený kult. Predstavte si, že bratia pred týmto obrazom kľacia. Dokonca existuje fotografiu z krstu, kde jeden brat krstí a druhý drží nad krstencom túto fotografiu. Keď to všetko vidíme... Nie je to nič iné ako modloslužba. Ľudia nepochopili, o čo sa jedná. Aj v tomto ohľade smieme povedať: Pane, náš Bože, ďakujeme Ti za to, že si nás zaviedol do všetkej pravdy a Svojho Slova. V prvom prikázaní je predsa napísané: „*Nespravíte si modiel ani nijakého rytého*

obrazu ... aby ste sa pred ním klaňali...“ [3M 26:1] Boh je Duch a klaňať sa mu musíme v Duchu a pravde! [Jn 4:24] Sme jednoducho vďační za jasné a pravé Božie Slovo.

Tak iste, ako sme počuli zo Slova na úvod, že sme znovuzrodení v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych, tak iste, ako do nás vošiel Boží život, tak iste medzi nami nie je žiadneho zmiešania. Existujú dve rôzne semená [Mt 13:24-30]. Pán rozsieva Svoje semeno a deti Božieho kráľovstva sú semeno, ktoré vzišlo. To je pšenica, ktorá bude žatá. Nepriateľ však vždy rozsieva výklady, ktoré sú pravému veľmi podobné, tak, ako to bolo u Kaina a Ábela. Obaja stavali oltár, obaja obetovali svoju obeť, obaja sa modlili a hovorili o jednom Bohu. Jeden však hovoril k Bohu a druhý hovoril pomimo Boha. Aj v tom, bratia a sestry, smieme jednoducho stále znova ďakovať za neopísateľnú milosť, ktorú nám Boh daroval.

Čítali sme mocnú výpoveď o vykúpení a potom prirodzene i o novom živote, ktorý do nás Boh z milosti položil. Je tu tiež písané o Božej moci. Nie o tvojej, či mojej, ale ako čítame v 1. Petra 1:5:

„...ktorí ste mocou Božou strážení vierou cieľom spasenia, ktoré je hotové, aby bolo zjavené v poslednom čase“.

Existuje zástup, ktorý zostane zachovaný až do konca, zástup, ktorý zostane v Božom Slove a v Božej vôli a nemôže byť zvedený, ktorý neopúšťa priamu cestu, ale až do konca zotrvá v Božom Slove a vôli.

„...cieľom spasenia, ktoré je hotové, aby bolo zjavené v poslednom čase...“

Pochopili sme, že sme dorazili do posledného času, ale smieme stále nanovo zdôrazniť – zostaňte triezvi s jasným rozumom a oboma nohami na zemi, no v srdci spojení s Bohom! Aj všetci mladiství – zostaňte triezvi, normálni, konajte svoju prácu, aby ani na Slovo, ani na Pána, či zvesť konečného času neprišla žiadna potupa. Preto prosíme a napomíname všetkých, aby zostali v každej oblasti normálni a triezvi. Kto sa chce ženiť, nech sa žení, len nech sa to deje v Božej vôli. Kto chce kúpiť dom, môže to činiť. Na začiatku oni domy predávali. Zostaňme úplne triezvi až do posledného okamihu a sme vďační, že vieme, že tu nie je náš

domov [2Kor 5:1, Fil 3:20]. Tak, ako spieva skladateľ piesní: „*Môj domov je tam na výsostiach, kde nevedia nič o súženiach a bolesti*“.

Pán sa vráti. On nám pripravil príbytok a dal zasľúbenie:

„...*prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli.*“ [Jn 14:3]

Kto vytrvá až do konca [Mt 10:22, 24:13, Mk 13:13], ten vojde cez perleťovú bránu a bude u Pána [Zj 21:21].

Jedna poznámka z verša 12. Predtým je napísané vo verši 10, že proroci bádali, v akom čase sa splní, o čom prorokovali. Potom vo verši 12 čítame:

„...*ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám slúžili tým, čo vám je teraz zvestované skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Svätom Duchu, poslanom z neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť.*“

Tu to máme zhrnuté. Proroci skrze inšpiráciu Svätého Ducha hovorili a prorokovali o tom, čo príde. Skrze ich službu bolo oznámené to, čo sa má stať. Skrze službu apoštolov je nám ukázané, ako sa z milosti naplnilo to, čo proroci predpovedali. Obe skupiny – proroci i apoštoli – stáli pod rovnakým vedením a inšpiráciou Svätého Ducha.

Bratia a sestry, veríme, že je nám Boh milostivý. Áno, zažili sme sa to a stále znova sme zdôrazňovali začiatok, ktorý každý z nás musí urobiť. Nie sme len prizerajúci sa, sme nasledovníci Ježiša Krista, nášho Pána, a preto musíme v každom kázaní poukázať na to, že musíme mať osobné prežitia spásy. Dovoľte mi k tomu v krátkosti čítať Slovo z Matúša 7. Pán nám dal príklad a presne nám oznámil, čo je potrebné zvestovať. Matúš 7:12:

„*Všetko teda, čokoľvek by ste chceli, aby vám ľudia činili, to aj vy im čiňte. Lebo to je zákon aj proroci.*“

A teraz príde to, čo by som rád zdôraznil:

„*Vojdite tesnou bránou; lebo je priestranná brána a široká cesta, ktorá vedie do zahynutia, a mnoho je tých, ktorí ňou vchádzajú; lebo je tesná brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.*“

Musí byť zdôraznené, že sme boli všetci narodení v hriechu, boli sme stratení a po širokej ceste sme kráčali do zatratenia. Potom prišlo zvestovanie evanjelia a všetci, ktorí Božie volanie počujú a nasledujú ho, vchádzajú úzkou bránou. Ježiš, náš Pán a Spasiteľ, povedal:

„Ja som cesta, pravda i život. Nikto nepríde k Otcovi, len skrze Mňa...“ [Jn 14:6]

Pretože Boh sa osobne zjavil v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Všetci, ktorí ešte neopustili širokú cestu vedúcu do zatratenia, nech teraz učinia rozhodnutie. Nech obzvlášť všetci mladiství učinia rozhodnutie a prijmú a uchopia Slovo Pánovo ako Slovo určené pre nich osobne a vojdú cez úzku bránu. Je to pozvanie.

„Úzka je brána a úzka cesta ktorá vedie k životu. Len málo je tých, ktorí ju nachádzajú.“

Bratia a sestry, ešte raz a stále znova buďme vďační – Boh nás vyvolal von a daroval nám milosť.

Ako sme už aj včera večer zmienili: Všetky cirkvi a slobodné zbory majú svoje programy, zdobia sa biblickými miestami od vrchu až po spodok, ale nepočujú to, čo Slovo hovorí, ale pridávajú k tomu vlastný výklad. To je ten veľký rozdiel. My sa Božím Slovom necháme osobne osloviť. Počujeme volanie milosti:

„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení ... a nájdete odpočinutie svojim dušiam.“ [Mt 11:28-29]

Čítajme vzácne slová z 2. Korinťanom 5:14, ktoré sú zhrnutím Božích spásnych dejín:

„Lebo láska Kristova nás núti, ktorí sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, teda všetci zomreli...“

Prečo mohol Pavol povedať: *„S Kristom spolu ukrižovaný som...“* [Gal 2:20] Tu je to tajomstvo, bratia a sestry. Tak iste, ako bol Spasiteľ pred ustanovením sveta určený k tomu prísť ku nám a darovať nám spásu, tak iste sme my už boli v Spasiteľovi. Sme spasení, boli sme s Ním ukrižovaní, povstali sme s Ním k novému životu [Rm 6:4] a moc vzkriesenia je zjavená – staré

pominulo, hľa, všetko je učené nové [2Kor 5:17]. Tiež vzáčne, často čítané slová z 2. Korintťanom 5:19-20:

„Boh bol v Kristovi mieriac so Sebou svet, nepočítajúc im ich hriechov a položil do nás Slovo zmiernenia.“

Jednoducho ho do nás vložil. Nekážeme odsúdenie, ale zmiernenie. Zákon bol zavedený na to, aby sme poznali naše prestúpenia. Ale milosť je zjavená na to, aby sme prijali a uchopili odpustenie všetkých našich hriechov a prestúpení.

Ešte verš 20 [podľa nem. prekladu]:

„Teda za Krista hovoríme ako Jeho poslaní, akoby sám Boh napomínal skrze nás...“

Smiem ja, smieme my, ako bratia, ktorí zvestujeme Božie Slovo v tomto čase, toto Slovo vztiahnuť na seba? Hovoríme za Krista ako Jeho poslaní?

„Teda za Krista hovoríme ako Jeho poslaní...“

V Skutkoch apoštolov čítame až trikrát o povolání a poslaní apoštola Pavla – kapitoly 9, 22 a 26: *„Idi, lebo Ja ťa vyšlem ďaleko medzi pohanov.“* [22:21] Bratia a sestry, slovo „pošlem“ patrí k Božiemu povolaniu. U Izaiáša čítame: *„Koho pošlem a kto nám pôjde?“* [Iz 6:8] Tu sa Pavol predstavuje ako poslaný od Pána, nášho Boha. A potom prichádza ten mocný výrok:

„...prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!“

Bratia a sestry, nie sme tu predsa vo vlastnom poverení. Sme tu z poverenia Božieho – zvestovať pravé Božie Slovo, so všetkým, čo patrí ku konečnému času, s celým biblickým proroctvom a vziať na zreteľ aj to, čo Boh v našom čase činil.

Ako to bolo s bratom Branhamom? **„Pošlem ťa...“** Poslanie, Božie poslanie k Cirkvi živého Boha. Všetci, ktorí sú z Boha, počujú Slová Božie [Jn 8:47]. Ako stojí napísané v Jánovi 13, ak Pán niekoho pošle a my ho prijmem, potom prijímame Pána. Tu je to napísané:

„Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma Toho, ktorý Mňa poslal.“ [Jn 13:20]

Bratia a sestry, o čo sa v našom čase jedná? Pred návratom Pána musí nastať zavolanie von a príprava nevesty Baránka. My všetci sme pochopili a vo viere prijali to, čo bolo bratovi Branhamovi povedané 11. 6. 1933: **„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“** To je predsa „Tak hovorí Pán!“ Je to predsa naplnenie biblického proroctva v našom čase. Preto ďakujeme Bohu Pánu za veľkú prednosť, že nás vyviedol zo širokej cesty vedúcej do zatratenia, zavolať nás von, postavil na úzku cestu a otvoril naše porozumenie pre naplnenie Písma, takže môžeme vo viere prijať a nabráť to, čo nám Pán skrze Slovo hovorí a skrze Ducha Svätého môže zjaviť.

Som tým uchopený. Tak, ako sme včera čítali: *„...týmto nech sa chváli ten, kto sa chváli: že rozumie a zná Mňa...“* [Jr 9:24] My sa nechválime tým, čím sme – my totiž nie sme ničím. Dokonca stojí napísané:

„Tak aj vy, keď uciníte všetko, čo vám bolo nariadené, hovorte: Neužitoční sluhovia sme...“ [Lk 17:10]

To smiem povedať pred tvárou Božou: Ani po jednom jedinom kázaní som neodchádzal s vypätou hrudou. Nikdy! Ešte ani raz! Po viac než 9 000 kázaniach som si nič nenamýšľal. Bol som vnútorne rozbitý a povedal som: „Pane, prišiel si Ty ku Svojmu právu, bolo všetko zvestované tak, ako by si to Ty chcel mať?“ Nielen pred každým kázáním, ale aj po ňom idem sám so sebou do vnútorného súdu. Ktorý človek by si mohol niečo namýšľať alebo sa chváliť? Nie. My sa chválime milosťou nášho Boha, ktorá nám bola daná.

Musí byť tiež prirodzene povedané, že s Božím povolaním je spojená zodpovednosť, ktorej nebudú môcť všetci porozumieť, ale vo viere to zrejme môžu sledovať. Ak Boh dáva zaslúbenie a potom daruje povolanie, aby bolo Slovo zvestované a nesené ľudu, tak stojíme v priamom poverení živého Boha, aby sme zvestovali pravé a sväté Slovo.

Chceme ešte v krátkosti čítať ďalšie biblické miesta. Je to jednoducho mocné, obzvlášť miesta z Jeremiáša, ktoré sme čítali

už včera, a potom aj zaslúbenia zo Starého zákona zopakované v Novom zákone o tom, ako Boh ku Svojmu ľudu hovorí a všetci, ktorí sú z Boha, počujú Jeho hlas, prijímajú a uchopia to, čo nám Boh v tomto čase hovorí. V Jeremiášovi 24:7 je napísané [podľa nem. prekladu]:

„...a dám im srdce, aby ma znali, že Ja som Hospodin, a budú mi ľuďom, a Ja im budem Bohom, keď sa ku Mne obrátia celým svojím srdcom.“

Tu je to kľúčové slovo: *„keď sa ku Mne obrátia celým srdcom!“* Vyvolaní von zo všetkých náboženských spoločností, späť k Bohu, späť k Slovu. „Oni sa celým srdcom obrátia ku Mne, hovorí Pán.“

Bratia a sestry, nech sa to tak stane v tebe a vo mne. Nielen polovičným srdcom, ale celým srdcom sa obrátiť k Pánu a povedať: „Nech sa v mojom živote deje Tvoja vôľa! Som pripravený Tebe slúžiť a Teba nasledovať.“

U Jeremiáša 25:11 nachádzame proroctvo, ktoré sa týka izraelského ľudu, ako to prorok Daniel zdôrazňuje obzvlášť v 9. kapitole.

„A celá táto zem, súc spustošená, bude púšťou a hroznou pustinou, a tieto národy budú slúžiť babylonskému kráľovi 70 rokov.“

Boh musel nariadiť, aby bol Jeho ľud 70 rokov v babylonskom zajatí. Keď potom obzvlášť v Žalme 137 čítame, ako sa Božiemu ľudu viedlo v zajatí, ako museli svoje harfy zavesiť na vrby, nemohli viac spievať piesne víťazstva, pretože boli v zajatí, na cudzej pôde. Ale Pán povedal:

„...poslal ma obviazať skrúšených srdcom, vyhlásiť zajatým slobodu a vážnom otvorenie žalára...“ [Iz 61:1, Lk 4:18].

V Lukášovi 4 náš Pán to miesto z proroka Izaiáša opakoval. Pán prišiel, aby nás oslobodil, aby sme pred Jeho tvárou mohli opäť spievať a hrať. Čítajme niektoré verše zo Žalmu 137.

„Pri riekach Babylona, tam sme sedávali i plakali...“

Sedeli a plakali pri riekach Babylona, pretože boli v zajatí, pretože boli neposlušní a nechodili po Božích cestách. Potom nasleduje dokonca zdôraznenie:

„...keď sme sa rozpomínali na Sion.“

Áno, mysleli na minulosť, na to, čo už bolo a potom na to, čo je teraz. Ale vďaka buď živému Bohu za to, že nastalo vyvedenie von z babylonského zajatia a oni mohli opäť spievať piesne víťazstva v zasľúbenej zemi! Vo verši 2 čítame:

„Na vrby v ňom, v Babylone, sme boli povešali svoje harfy...“

Predtým na harfách hrali – teraz harfy viseli na vrbach v zajatí. Nie v slobode Božích detí, ale v zotročení. Potom vo verši 4:

„No, ako by sme mohli spievať pieseň Hospodinovu v zemi cudzinca?! Ak by som ťa zabudol, ó, Jeruzaleme, nech zabudne i moja pravica...“

Boh spomína na Jeruzalem, na miesto, ktoré On vyvolil. Ale práve Jeruzalem bol zničený tak často, ako žiadne iné mesto na zemi – až 19-krát. Prečo? Je to mesto, ktoré vyvolil Boh, v ktorom na hore Sion Pán započne Svoje panovanie a kde sa zhromaždí 144 tisíc, ako čítame v Zjavení 14. Boh zjaví víťazstvo s Cirkvou z národov a aj so Svojím ľudom izraelským. Vo verši 6:

„Nech sa prilepí môj jazyk na moje dšasno, ak by som sa nerozpoímal na Teba, ak nebude Jeruzalem vrcholom mojej radosti.“

Boh to určil tak, že koniec bude víťazne korunovaný. Aj v našom čase, bratia a sestry, sú dve cesty. Široká cesta, ktorá vedie do Ríma, a úzka cesta vedúca späť do Jeruzalema, späť k začiatku, k tomu, čo bolo pri založení novozákonnej Cirkvi. V láske, ale vo všetkej vážnosti, musí byť povedané: Vznik rímskej cirkvi nebol vznikom Cirkvi Ježiša Krista. Stačí to len čítať.

V roku 312 sa Konštantín prehlásil za „*pontifex maximus*“ a povedal: „Som hlavou štátu a hlavou cirkvi.“

V roku 313 židom zakázal sobotu. Synagógy sa začali používať na iné účely a všetkých 127 spoločenstiev viery, ktoré vtedy existovali v rámci kresťanstva, zvolal dohromady.

Potom prišiel koncil v Nicei, kde bolo vynájdené úplne nové vyznanie viery. To nebol začiatok Cirkvi Ježiša Krista. Bol to začiatok rímskej cirkvi v Rímskej ríši v tom čase.

Keď do toho zjídeme trochu hlbšie, zistíme, že po 1 000 rokoch samostatného panovania Rímskej ríši bolo mnoho miliónov

mučeníkov, a to ešte pred prielomom reformácie. Už 200 alebo 100 rokov pred reformáciou nastali rôzne prebudenia. Či to boli waldeziáni, alebo iní, existoval Wycliffe v Anglicku, Hus v Prahe či Graf Zinzendorf – boli Boží muži, ktorí povstali ešte pred Lutherom, Kalvinom a Zwinglim. Potom však prišiel prielom. A tu, milovaní bratia a sestry, musíme povedať niečo veľmi dôležité. Aj po reformácii Boh daroval jedno prebudenie za druhým a v každom prebudení prišlo viac svetla a prišlo to bližšie ku Slovu Božiemu. Prebudenie Wesleyho šlo hlbšie – šlo o posvätenie, Menno Simons hovoril obzvlášť sestrám o tom, ako sa majú obliekať na bohoslužby. Dokonca dával prednosť oblečeniu, tým vonkajším veciam, a tvrdil, že vnútro zjavuje, čo sa nachádza vonku, a zovňajšok zjavuje, čo sa nachádza vnútri. V každom prebudení boli zdôraznené určité veci, a to až ku letničnému prebudeniu, ktoré vypuklo v roku 1906 a potom sa rozšírilo na celú zem.

Čo je však teraz? Teraz musí predsa nastať to, čo vo všetkých prebudeniach predtým. Luteráni predsa nešli späť ku rímskej cirkvi, metodisti nešli k Lutherovi, ani baptisti nešli k Wesleymu. Nikto nešiel späť. Všetci šli v každom prebudení o krok ďalej. Stále ďalej.

Ako je to v našom čase? Teraz idú všetci späť do Ríma a hovoria: „Reformácia skončila“. Nie! My nejdeme do Ríma! My ideme späť k Bohu, späť k Slovu, späť do Jeruzalema! Ideme späť na začiatok.

Tak poznávame čas a zvesť, ktorú nám Pán z milosti daroval. Bratia a sestry, či už to teraz v celom rozsahu poznávame alebo nie – keď vojdeme do slávy, tak budeme aj my hrať na Božích harfách a ďakovať Pánu za to, že sme počuli Jeho hlas a nešli späť, ale stále vpred v poslednom prebudení, ktoré smieme teraz prežívať. Nie charizmatika, ale byť skrze Božieho Ducha vedení do všetkej pravdy! [Jn 16:13]

Videl som aj fotografie z Brazílie, kde na zhromaždeniach s tisíckou zhromaždených kazateľ určil svoju 12-ročnú dcéru na to, aby sa modlila za chorých. On je potom určený k tomu, aby následne vyberal obeť, a tak ďalej... Keď čítame a vidíme, čo všetko sa v našom čase deje, a to vždy s odvolaním na Pána... Nie!

Ešte stále stojí napísané, že Boh do Cirkvi postavil apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov [Ef 4:11]. Ešte stále stojí napísané, že Boh pošle proroka, aby naše srdcia zaviedol späť k tomu, čo verili a učili naši otcovia na počiatku [Mal 4:5].

Bratia a sestry, smieme a musíme stále znovu zdôrazňovať – Boh nám daroval milosť žiť v dni spásy, teraz na konci času milosti prijímať, čo nám je z milosti dané, a Pánu za to ďakovať.

O hraní na harfe je nám trikrát podané svedectvo v Zjavení. Prvýkrát sú to 24 starci, ktorí padli na svoju tvár a ďakovali Pánu, keď vzal Boží Baránok do rúk zapečatenú knihu. Čítajme v Zjavení 5. Bratia a sestry, keď som to dnes čítal, pýtal som sa: Kedy sme aj my po kázaní v ctibázi tak uchvátení a našu tvár s vďačnosťou úplne oddane posvätime Pánu? „...*si prach a do prachu sa navrátiš.*“ [1M 3:19] Čo z nás však Boh učinil? Synov a dcéry Božie! To nás korí v Božej prítomnosti. Kto som ja, kto si ty, kto sme my? A potom ešte raz: „Kto sa chce chváliť, chváľ sa Pánom...“ [Jr 9] A to smieme konať – skutočne Pánu ďakovať. V Zjavení 5:9 je napísané:

„...a spievali novú pieseň a hovorili: Hoden si vziať knihu a otvoriť jej pečate, lebo si bol zabitý a vykúpil si nás...“

Haleluja! Amen!

„...lebo si bol zabitý a vykúpil si nás Bohu Svojou krvou z každého pokolenia a z každého jazyka, ľudu a národa...“

Takže, bratia a sestry, tu vidíme výsledok dokonaného spasenia. Keď bola zapečatená kniha položená do rúk Božieho Baránka, tak bol ukázaný zástup spasených skrze krv Baránka. Tam je hrané a spievané na harfách. Spasenie skrze krv Baránka je nanovo zdôraznené. Prečo zvestujeme to jadro, o ktoré sa dnes jedná, totiž spasenie? Zdôrazňujeme, že spása nie je v nikom inom len v Ježišovi Kristovi – našom Pánovi.

Uvažujte však nad tým: Pred 2 000 rokmi bol jednoduchý muž, apoštol Ján, na ostrove Patmos. Pýtam sa a zároveň sám sebe hovorím: Koľko milosti mal tento muž od Boha, že videl videňia, počul a mohol v spojení s Bohom písať? Videl, počul a písal – jednu udalosť za druhou. Mám v očiach slzy, keď vidím, čo je dnes

s nami? Čítame v Slove Božom, čítame a bádame, sme s Bohom spojení. Čítame, počujeme a veríme a napísané Slovo sa stáva zjaveným živým Slovom.

Sme tu zhromaždení, ako bolo povedané, jednoducho zo všetkých národov, jazykov a národností. Tak predsa znelo zasľúbenie, ktoré dal Boh Abrahámovi v 1. Mojžišovej 12:3:

„...budú požehnané v tebe všetky čelade zeme.“

Dnes je evanjelium o kráľovstve Božom so všetkým, čo k tomu náleží, kázané na svedectvo všetkým národom a jazykom [Matúš 24:14]. My nekonáme vo vlastnej veci, sme na cestách v Božom v poverení s poslednou zvesťou vyvolania von a prípravy Cirkvi-Nevesty Ježiša Krista, nášho Pána. V Zjavení 5:10 je ešte napísané:

„...a učinil si nás nášmu Bohu kráľmi a kňazmi, a budeme kraľovať na zemi.“

Najprv nastane vytrhnutie a po svadobnej hostine sa s naším Pánom vrátíme späť a budeme s Ním 1 000 rokov panovať. Bratia a sestry, to sú Božie zasľúbenia, ktoré sa naplnia tak, ako sú v Božom Slove napísané.

V Zjavení 14:12 máme správu o tom, čo sa stane:

„...počul som hlas z neba ako hukot mnohých vôd a ako zvuk veľkého hromu a hlas, ktorý som počul, bol ako hlas harfeníkov, hrajúcich na svojich harfách. A spievali ako novú pieseň pred trónom a pred štyrmi živými bytosťami a pred starcami. A nikto sa nemohol naučiť pieseň iba tých sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí sú kúpení zo zeme.“

Ako sme na tomto mieste už pred rokmi povedali – predstavte si: Spasený zástup zo všetkých národov, jazykov a národností, Nevesta Baránka vojde do slávy, spieva a hrá na harfách a tento zvuk z nebies prenikne až na horu Sion, kde bude v tom čase zapečatených 144 tisíc a oni sa budú môcť túto pieseň naučiť a pridať sa.

Bratia a sestry, na záver bude dokonalá harmónia – medzi všetkými spasenými z národov i z Izraela. Na záver bude všetko dokonalé a budeme navždy s Pánom. Či už po vytrhnutí, pri svadobnej hostine alebo pri Jeho návrate ku kraľovaniu.

V Zjavení 15 čítame nám všetkým známy text. Teším sa z toho. Izraelský ľud musel harfy zavesiť na vrby a povedať:

„Ako môžeme piesne víťazstva spievať v zajatí v cudzej zemi?“

Je to len krik a nárek. No potom, keď sa vrátili späť, prišlo jasanie. A tak to bude tiež v sláve. Zjavenie 5:2-3:

„A videl som čosi ako sklené more, zmiešané s ohňom, a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej obrazom a nad jej znamením, nad číslom jej mena, že stáli na sklenom mori a mali harfy Božie...“

Predtým len harfy, teraz harfy Božie.

„...a spievali pieseň Mojžiša, sluhu Božieho, a pieseň Baránkovu a hovorili: Veľké a prepodivné sú Tvoje skutky, Pane, všemohúci Bože, spravodlivé a pravdivé sú Tvoje cesty, ó, Kráľu svätých!“

Zhrňme, o čo sa dnes jedná – poznať čas a hodinu. Často sme tu opakovali miesto z Lukáša 19 a 13, kde náš Pán hľadel na Jeruzalem, horko plakal a povedal:

„Ó, Jeruzalem, Jeruzalem... Koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti... A nechceli ste!“ [Lk 13:34]

Čo sa stalo potom? V roku 70 po Kr. nastalo zničenie Jeruzalema a roztrúsenie do celého sveta tak, ako to Pán predpovedal v Lukášovi 21:24:

„Jeruzalem bude šliapaný od pohanov, až kým nastane čas pohanov.“

Bratia a sestry, musí byť ešte raz zdôraznené, že Boh Pán s nami môže byť, len ak vo viere a poslušnosti chodíme na Jeho cestách. Boh nemohol byť s Izraelom, keď páchali modloslužbu, keď chodili do pohoria Efraim a stavali vlastné oltáre. Boh musel povedať: *„...viac som sa o nich nestaral...“* [Žd 8:9 podľa nem. prekladu]. Tak je to napísané v liste Židom. Poslednú nedeľu v Zürichu ma zamestnávalo, že Boh pre Svoj ľud už nemohol nič urobiť, pretože poblúdili a dostali sa mimo cestu. Čítajme tento text na záver a skúsme sa. Boh ku nám v láske hovorí. Skúsme sa, ako stojíme pred tvárou Božou. Židom 8:9 [podľa nem. prekladu]:

„...nie podľa zmluvy, ktorú som učinil s ich otcami toho dňa, keď som ich pojal za ruku, aby som ich vyviedol z Egyptskej zeme,

lebo oni nezostali verní Mojej zmluve, a ani Ja som sa viac o nich nestaral, tak hovorí Pán.“

Hovorím vám, bratia a sestry, toto Slovo mi šlo skutočne k srdcu: „...*ani Ja som sa viac o nich nestaral...*“ Kým chodili vo viere a poslušnosti po Božej ceste, padala manna z neba [2M 16:4], zostúpil ohnivý stĺp [2M 13:21], voda tiekla zo skaly [4M 20:8] a prítomnosť Božia bola medzi Jeho ľudom [2M 13:21-22].

Ale čo sa stalo neskôr? Vlastné cesty, vlastné programy a modloslužba, až musel Boh Pán povedať: „...*ani Ja som sa viac o nich nestaral...*“ Verím, že chápete, čo sa vo mne odohráva. Spájam s tým absolútne nutnú prosbu: Skúsme jeden každý z nás samého seba, či Pán spolu s nami môže ísť po ceste, ktorou kráčame. Ak stojíme pred rozhodnutím, klaďme si v úprimnosti otázku: „Pane, môžeš Ty touto cestou ísť spolu so mnou? Môžeš ma Ty na tejto ceste sprevádzať, keď toto rozhodnutie urobím?“ Nie v neviere, nie v zúfalstve, ale s úprimnosťou pred Božou tvárou. Jednoducho povedať: „Milovaný Pane, Tvoja vôľa sa staň v mojom živote! Tu som, buď mi milostivý, pomôž mi a buď Ty po všetky dni so mnou, tak ako si to zaslúbil.“ [Mt 28:20] S každým jednotlivcom – až kým neprejdeme od viery ku realite. Potom prirodzene prichádza to mocné Slovo z 1. Samuelovej 15:13:

„Lebo spúra je taký hriech ako čarodejníctvo a svojvôľa ako modlárstvo a bohovia.“

Nech Boh Pán použije aj toto zhromaždenie na to, aby nám daroval veriace a poslušné srdce, absolútne rozhodnutie chodiť s Pánom, činiť Jeho vôľu a Jemu veriť.

Zdôrazňujem to ešte raz: Žeby sme aj pri rozhodnutiach mohli s úprimným srdcom povedať: „Milovaný Pane, môžeš Ty ísť so mnou touto cestou?“ A následne zo srdca dodať: „*Tvoja vôľa nech sa stane tak ako v nebi, tak aj na zemi!*“ [Lk 11:2, 22:42]

Bratia a sestry, v zhrnutí môžeme skutočne len povedať – Boh na nás milostivo pohliadol a zaviedol nás späť zo širokej cesty, ktorá vedie do zatratenia. Smeli sme prejsť cez úzku bránu a sme na ceste, ktorá vedie k životu. [Mt 7:14] Z milosti sme prijali večný život a odpustenie hriechov.

Aj to sme opakovane povedali: Len ten, kto večný život dostal tu počas svojho života, ten ho bude mať aj vo večnosti. Večný život pravých veriacich začína už tu na zemi. Ako je napísané v 1. Jána 5:11-12: „*Ten, kto má Syna, má život...*“ Túto istotu viery sme si smieme ja a ty z milosti mať. My sme Ježiša Krista prijali.

Vzácné Slovo z Jána 1:12 sa naplnilo:

„Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno...“

Chcel by som, aby teraz všetci povedali Amen. Amen. Všetci, ktorí veria v Jeho meno, ktoré je nad každé meno [Ef 1:21, Fil 2:9], v meno Pána Ježiša Krista – povedzte Amen. Amen. Tak to stojí napísané. Všetci, ktorí Ho prijali a veria v Jeho meno, majú večný život. Nikdy o tom nepochybujte, ďakujte Bohu za spasenie, ďakujte Pánu za večný život, ďakujte Pánu za zvestovateľa, ktorého On v našom čase poslal.

Aj to musí byť ešte raz zdôraznené: Ja som žiadnu zvesť nemal. Bol by som naďalej zotrval v slobodnom letničnom hnutí. Keď sme boli včera v krásnom meste Kassel, tak som musel myslieť na to, ako som tam už v roku 1953 kázal v mocnom zhromaždení na Wilhelmovej výšine. Duch Boží bol mocne v činnosti. Ale čo sa tam deje dnes? Duch Boží to však viedol tak, že som v auguste roku 1955 počul brata Branhama. Viete, že som bol tlmočníkom pre iných evanjelistov – pre T. L. Osborna a iných, ale Boh otvoril moje porozumenie i srdce – hneď pri prvom zhromaždení som vedel, že toto je muž poslaný od Boha. Nikto nemohol činiť to, čo sa tam dialo tam, jedine že by s ním bol Boh. Od prvého dňa, od prvého zhromaždenia bolo od Boha nastolené spojenie a smel som poznať, že brat Branham je od Boha poslaný zasľúbený prorok, ktorý priniesol Božiu zvesť pred návratom Ježiša Krista, a my ju dnes z milosti smieme niesť do celého sveta.

Ak to ešte smiem zmieniť: Ak Boh daruje milosť, vo štvrtok začína jedna z najdlhších ciest. Začína v Hongkongu, pokračuje do Manily na Filipínach, potom do Soulu v Južnej Kórei, do Ulanbátaru v Mongolsku a po ceste späť do Peking, aby som mohol vo všetkých 5 krajinách priniesť to drahé a sväté Božie Slovo.

Smieme povedať aj to, že napriek tomu, že všetci spoločne s nami čítajú obežné listy, počúvajú DVD a prenos, keď však príde me osobne, tak je radosť súrodencov jednoducho veľmi veľká. Sme Bohu vďační, že nemusím chodiť pešo, ale len jednoducho nastúpime do lietadla a cestujeme od krajiny ku krajine, od mesta k mestu.

Ako som už povedal na zhromaždení počas prvého víkendu tohoto roka – v období rokov 1993 až 2015, teda počas 22 rokov, som naliel viac ako 6 118 000 letových míľ. Viete si to číslo predstaviť? Viac ako 6 miliónov letových míľ len počas posledných 22 rokov. Koľko to bolo ešte za 25 rokov predtým, kedy sčítavanie letových míľ neexistovalo... Boh jednoducho daroval milosť, že som mohol vykonávať Jeho poverenie a tí poslední budú vyvolaní von. Niektorí sú skutočne ako hlaveň vytrhnutá z ohňa [Zach 3:2]. To by ste museli zažiť, ako ma bratia objímajú a hovoria: „Boh ťa poslal.“ Často počujem slová: „Brat Frank, kde by sme dnes boli, ak by ťa Boh neposlal a my nepočuli by sme pravú zvesť z Božieho Slova.“ Vo všetkých národoch sú bratia, ktorí sú vďační za jasnosť zvestovania, za jasnosť Slova a zvesti, ktorú smieme niesť do celého sveta.

Jemu, tomu všemohúcemu a vernému Bohu Abraháma, Izáka a Jakoba, nech je vzdaná chvála na všetky veky v Ježišom svätom mene. Halelujah. Amen.

Povstaňme k modlitbe. Chcel by som dnes k modlitbe poprosiť bratov, ktorí sú tu na návšteve, brata z Japonska, brata z Holandska, brata z Kinshasy a brat Arben bude tlmočiť. Zaspievajme *Taký aký som, tak to musí byť*.

V čase, keď máme naše hlavy sklonené a Boží Duch ku nám naďalej hovorí, nech sa stane, žeby aj tí poslední učinili svoje rozhodnutie pre Pána, opustili širokú cestu, vykročili na úzku cestu a vošli cez úzku bránu. Náš Pán a Spasiteľ ešte volá: „*Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení...*“ [Mt 11:28]

Bratia a sestry, všetky núdze, rodinné núdze, jednoducho všetko môžeme niesť nášmu Pánu. Mnohí prechádzajú ťažkými skúškami, či už v manželstve alebo v rodine. Všade sú núdze. Dnes sa nebudeme modliť s tak mnohými ako včera večer. Včera ich tu po bohoslužbe zostalo s prosbou o modlitbu viac ako 100.

Modlili sme sa viac ako hodinu. Dnes sa budeme modliť už len za tých, ktorí sú v absolútnej núdzi. Všetci ostatní, ktorí môžu veriť, nech dostanú odpoveď od Boha. Slovo o tom, že Ježiš Kristus je ten istý včera dnes a naveky, bolo zvestované aj dnes [Žd 13:8]. A u Marka je na konci 16 kapitoly napísané:

„A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval Slovo tým, že ho sprevádzali divy.“

Zvestujeme to isté Slovo a Pán ho dnes v celom poslucháčstve potvrdí znameniami a divmi. Tak, ako to bolo na počiatku, tak to musí byť teraz na konci. Náš Pán je alfa a omega, ten prvý aj posledný [Zj 1:8, 11, 21:6, 22:13]. On má posledné slovo! On hovorí: „Buď zdravý!“ tak, ako povedal všetkým, ktorí k Nemu prišli vtedy. Dnes nepotrebuje chodiť dopredu. Dnes hľadte nahor k Pánu, hľadajte spojenie s Ním! Zveste harfy z vríb. Už viac nie sme v babylonskom zajatí! Už viac nie sme v otroctve hriechu! Vrátili sme sa na pôdu víťazstva, späť na pôdu zaslúbení a všetky Božie zaslúbenia sú áno a Amen! Verte tomu z celého srdca a stane sa to, pretože to tak Boh povedal vo Svojom Slove! Zaspievajme spoločne *Jemu len ver*.

[chórus]

Pane, všemohúci Bože. Kladiem svoje ruky na Tvoje Sväté Slovo. Nebo a zem pominú, ale Tvoje Slovo zostáva na veky [Mt 24:35]. Ty Svoje Slovo potvrdzuješ. Zachráň všetkých stratených, oslobod' všetkých, ktorí sú opanovaní mocou satana, a korunuj nás všetkých milosťou a milosrdenstvom. Nech všetci, ktorí telesne trpia, sú chorí a obzvlášť všetci, ktorí majú bolesti, a mnohí, ktorí tu dnes nemôžu byť, ktorí zostarli a potrebujú opateru, milovaný Pane, buď im milostivý a potvrd' Svoje Slovo skrze sprievodné znamenia a divy. Nech nastane uzdravenie, oslobodenie v mene Ježiša Krista, skrze silu krvi a Božieho Ducha. Nech je toto deň, v ktorom aj my môžeme sňať harfy z vríb, môžeme prestať nariekať a váhať a vo viere vkročíme na pôdu zaslúbenia, prideme do Tvojej prítomnosti a Teba nanovo prežijeme. Skloň sa mocným spôsobom dolu a potvrd' Svoje Slovo, korunuj nás všetkých milosťou a milosrdenstvom. Aj dnes Ti ďakujeme za každé

biblické miesto, ktoré bolo čítané a ktoré sme smeli preberať. Aké vzácne je nám Tvoje Sväté Slovo.

Milovaný Pane, ak už vtedy 24 starci padli na svoju tvár a vzdali Ti vďaku, hrali na harfách, keď videli dokonanie spase-
nia – že spasení zo všetkých národov a jazykov sú pred Tvojim
trónom – čo potom máme povedať my? Ty si poslal Svojho služob-
níka proroka, Ty si sa zjavil v nadprirodzenom mraku, prikázal si
mu, aby sa vrátil späť do Jeffersonville, pretože má nastať otvore-
nie siedmich pečatí. Milovaný Pane, v apríli 1963 sa to naplnilo.
Ešte dnes máme všetky tie kázania, to zjavené Slovo. Čo iné nám
zostáva, než vyjadriť Ti našu vďaku.

Pane, všemohúci Bože, kto som ja a kto sme my, že sieme
prichádzať do Tvojej prítomnosti a vzdávať Ti vďaku? Ty si však
vybudoval cestu a roztrhol oponu. Krv je ešte na tróne milosti, ku
ktorému sieme pristúpiť. Ďakujem Ti ešte raz, že si poslal Svoj-
ho služobníka proroka, aby otvoril zapečatenú knihu a oznámil
nám, čo hovoríš.

Ďakujem Ti, milovaný Pane, za všetkých sedem zborov,
ktoré sú v Zjavení 2 a 3 menovite spomenuté, kde na záver stojí
svedectvo: „*Kto má uši počuj, čo Duch hovorí zborom!*“ Milovaný
Pane, dnes sme tu my spolu so všetkými, ktorí sú pripojení cez in-
ternet – od Nového Zélandu, cez USA, Kanadu a všetky kontinen-
ty – zhromaždení pred Tvojou tvárou. Ďakujeme Ti, že si nám bol
milostivý a že sieme počuť, čo Duch skrze Slovo hovorí zborom.
Ty si v tomto čase s nami a skrze nás hovoril. A tak, ako sme čítali
u Petra: Proroci mali svoju službu, svoje poverenie predpovedať,
čo sa stane, apoštoli v Novom zákone oznámili, že si nad všet-
kým bdel a každé zasľúbenie nachádza svoje naplnenie. Milovaný
Pane, ďakujeme Ti z celého srdca za to, že na konci času milosti
sieme zo všetkých národov, jazykov a národností počuť a veriť
Tvoje zjavené Slovo a mať ho zjavené.

Spoločne chválime moc Tvojej krvi, moc Tvojho Svätého
Ducha. Tebe, všemohúcemu Bohu, nech je vzdávaná všetka slá-
va, úcta a klaňanie na všetky veky. V Ježišovom Svätom Mene.
Halelujah! Amen!